

LBRIS

We know
books

ISTORIA LUMII

REVOLUȚIA FRANCEZĂ

Traducere din limba spaniolă
ELENA-ANCA COMAN

LITERA
mică
București

REVOLUȚIA FRANCEZĂ

ÎN ACEASTĂ CARTE Vei
DESCOPERI:

- **DACĂ LUDOVIC AL XVI-LEA
ȘI-A SALVAT PIELEA
ÎN TIMPUL REVOLUȚIEI.**
- **ORIGINEA DECLARAȚIEI
DREPTURILOR OMULUI.**
- **CĂ REGIMUL TERORII NU
ÎNSEMNA SĂ ȚII O DIETĂ
STRICTĂ.**
- **CÂȚI MEMBRI A AVUT FRANȚA
ÎN TIMPUL DIRECTORATULUI.**

ȘI MULTE ALTE POVEȘTI.

Îmi iubesc mult pe fratele meu, Marco, asta să fie clar. Dar uneori este mai încăpățânat ca un catâr. Ar trebui **SĂ MĂ ASCULTE**, pentru că eu sunt mai mare, dar el refuză, spunând că suntem egali și că n-are de gând să-mi dea ascultare. Ieri ne-am certat pentru că i-am cerut să facă ordine în cameră și n-a vrut. Cum e posibil? Va trebui să intervină bunicul, care e foarte înțelept și sigur îmi va da dreptate.

— Bunicule! I-am strigat supărată. Marco nu mă ascultă. Nu înțelege că sunt mai mare decât el și că se cade să facă ce-i spun.

— Nu vreau să-i strâng lucrurile, bunicule, a zis Marco aproape plângând. Eu îmi strâng lucrurile mele, și ea să și le adune pe ale ei.

— Carmen, mă tem că fratele tău are dreptate, a spus bunicul. Se pare că el cunoaște mai bine principiile **LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE.**

— Și astea ce mai sunt? am întrebat amândoi la unison.

— Sunt cele trei idei de bază ale Revoluției Franceze, cea care a deschis calea unei noi ere în istoria omenirii. Vreți să vă povestesc ce s-a întâmplat?

— Bineînțeles! am spus în timp ce ne așezam amândoi pe podea ca să-l ascultăm pe bunicul.

— Această poveste a început în **1789** în Franța, care, pe atunci, era una dintre cele mai puternice țări din Europa. Chiar dacă, în realitate, era un uriaș cu picioare de lut.

— De ce? Își prinsese picioarele în roata olarului? a întrebat Marco surprins.

— Nu la asta mă refer, Marco. „Picioare de lut” este o expresie care se folosește pentru a spune despre cineva sau ceva că pare foarte puternic, dar, în realitate, are probleme grave. În cazul **FRANȚEI**, pe de o parte, cheltuia mulți bani pe întreținerea puternicei sale armate, nu doar în țară, ci și în războaiele pe care le ducea în exterior. Și, pe de altă parte, ani la rând a avut recolte proaste, așa că foarte mulți oameni mureau de foame.

— Nici bani, nici mâncare, am zis eu. Chiar par probleme grave.

— Și cel mai rău era că oamenii nu aveau nicio speranță. Majoritatea francezilor erau foarte **SĂRACI**: lucrau din greu pământul, trăiau cu foarte puțin și erau obligați să plătească prea multe impozite. În schimb, o mână de persoane foarte puternice trăiau excepțional, se bucurau de tot luxul și nu păreau să-și facă griji de ceva.

— Și poporul nu s-a supărat?

— Bineînțeles că s-a supărat pe regele **LUDOVIC AL XVI-LEA**, un bărbat timid și nesigur, și, mai ales, pe soția lui, regina Maria Antoaneta, o tânără îngâmfată, antipatică și foarte capricioasă. În timp ce regii cheltuiau sume enorme de bani pe haine, bijuterii, petreceri și orice-și doreau pentru a se simți bine, familiile sărace mureau de foame.

